

میلعلو وه

رد راگدرورپر هاظم هبى للاقتسار يغش رگنزش قن

کلاس ل ماکت

4 هسلج 1417 لاسد هبنش جنپى اهبش

تانايد

ى نار هطى نيسدن سحدمحم ديسد جاد الله تيا
هوسد الله سدق

میجر لانا طیشلا نم للہابذو عاً
میجر لانا محرلا اللہ مسب
دمحم مساقلا ی با انبیبو اندیس ی لع اللہ ی لصدو
نیعمجا مہنادعا ی لع انعللا و نیرھاظلا نیبیطلا ہلا ی لع و

دنتسم و قیقذ روطہ بناظم لقت ترورض

تبحصد ہک مسرتی م اقا زار تشیب [وت زار]، ہی اہتسشن نم ربئم ی پاپی تقو وت «: تفگی م ... [ی اقا]»
«! مرآ»: تفگ «! مور بنم سپ»: متفگ «! منک

رد (معمج ی اہبش) اہم قوم نآ. دود اقا ناتسود زار اقباسد ہک دود ی نک ی اضردمحم خیش اقا کی
اجنیا»: دنتفگی م ار شیاہداریا ی کی کی اقا، دمآی م نیپاپ [ربئم زار] ی تقو. درکی م تبحصد م ناق دجسم
املثم «! تساروٹنیا اجنا و روٹنیا اجنیا؛ دیدناوخ مابنشا ار میا نیا اجنیا؛ تساروٹنیا تیاور نیا
کی. دنتفرگی م مہار و اتاداریا، دنتفرگی م ار ام ی اہداریا اقا، میدمآی م و مینفری م [ربئم ی تقو] ہک
مہذ رد ی یاہزیچ لاثم! منکی ملوہ نم، دیتسہن نم ربئم ی پاپی تقو امشد لاصا، اقا»: تفگ اقا ہدما بش
ی اج کی و لابرک ہد منزی م و دوری م ہدای، دیہاتسشن اجنیا امشد منیبی م و میا م اجنیا ی تقو، تسہ
«! ہلب، اقا ہلب»: تفگ «! میاینہ معمج ی اہبش نم سپ»: دندومرف اقا «! رگی

ماگشناد ہدرکل یصحت ی لو، دندوب ی لو کف ہچرگ ہک دندمآی م م ناق دجسم ہد ی دارفا تقو نآ رد
ی م رتشیب ربکای لع [ہتبل]؛ دمآی م ی لیخ ی باہش دومحم؛ دمآی م ی باہش ربکای لع ہک تسہ ہدای. دندوب
دندمآی م دایز م ناق دجسم ہد اہی ہاگشناد نیا زار. دندمآی م ی دہاز رتکد و خیش رتکد. دما

نیموملار ما ہک درکت تبحصت تیاور نیا ہد عجار [ی نک ی اضردمحم خیش] ادخ ہدند نیمہ بش کی
اندش دلوتہ مبعک ہناخ رد ملاسلایع. در آن وقت در مسجد قائم [روی چوبلباسی] عبا اویزان بود؛
ہر کہ می آمد، یک عبا روی دوشش می انداخت و افراد معمولاً با عبا نماز می خواندند. یک عده ہم [زیر
عبا] شلوارشان را ہم در می آوردند و [با پیژامہ] دیگر راحت بودند! وقتی کہ [شیخ محمدرضای گنی
از منبر پایین] آمد، مردی کہ عبا ہم انداختہ بود، پیش ایشان آمد و گفت: «آقا، این روایت را از کجا
نقل کردید؟!»، [کمی تأمل] کرد و گفت: «خیال می کنم در فلان کتاب است!» او گفت: «نہ خیر، در این
کتاب نیست!» گفت: «احتمالاً در امالی صدوق باشد!» گفت: «نہ، در امالی ہم نیست!» بہ ضرس
قاطع می گفت! آقا ہم ہیچ چیزی نگفتند؛ ہمین طور ساکت نشستہ بودند! بعد وقتی کہ این بندہ خدا دیگر
ماند، آقا رو کردند و بہ او گفتند: «شما سند این روایت را می خواهید؟»، [آن شخص] خیلی از آقا ہم
حساب می برد! گفت: «خیلی معذرت می خواہم؛ من خدمت حضرت عالی ارادت دارم. من خودم می دانم
در چہ کتاب هایی هست! منتہا خواستم بہ ایشان بگویم "مطلبی را کہ نقل می کنند، با سند نقل کنند!"
من خودم می دانم کہ این روایت در این [کتاب] و این و این، در منابع شیعہ [ہست]!» شروع کرد بہ
اسم بردن کتابها! از اہل اطلاع بود؛ ظاہراً خودش ہم آخوند بود؛ منتہا کتوشلوار ی بود؛ لباس
[روحانیت] را [کنار گذاشتہ بود].

لقت حیحصد ار ہلئسم کی ناسنا ہک تسامہم ی لیخ! تسابیع ی لیخ ندرکلقت حیحصد نیا و
لقت قیقذ ی لیخ، دینکی م لقت ار ی زیچ ی تقو»: دندرکی م شرافس ام ہد [ی نارہط ہملاع] اقا ہشیمہ. دنک
«! دوشی م ضوع ہلئسم ی لیخ، ش پیوس پ [واو] کی [اب] نوچ؛ دینک

ن آرقه به عجار [ثحب]. مینفری مام و دوی ناسلج؛ میدوبی یاباطابط هملاع موحر م ش پیدام تقو کید
دندومرف ار ترابع نیا هملاع موحر م دشد.

دوشی م ضوع انعم ل کعب، ش «عاف» و «واو» کید نیب [رییغت اب]. بتساذخ ملاک ملاک نیا، رخا»
«دوشد ادا مینعیب هک درک تقد «عاف» و «واو» رد دیابی تحد و دراد توافقا مام ملاک اب ادخ ملاک

دوشی م رتمهم، تیساسد، دوشد رتمهم ناسنا تیعقوم هجره هک تسای ای لاء رایسب فرح اعقاو
ار هلئسم «عاف» و «واو» کید بتسا رتلااب همه زاش تیعقوم ادخ؛ تسینی سکر تلاب ادخ تیعقوم زار
رگید دهدی م رییغت

مثلاً گاهگاهی خود [علامه طهرانی] نسبت به یک قضیه [تذکر می دادند]. این قضیه ای بود که ما
از ایشان دیدیم: آیه نیکسملآو می مئیلاو می برقلآ می ذلو لو وسرللو مسمخ لله ن آف عی شد ن م متمدغ امنا او ملعآو
دعب نوچ [دوب مابنتشا و] «(عی شد ن م متمدغ) (امنا) (او ملعآو)»: دندناوخی م ناشیا دوخ ار (ل پیسلأ ن باو
رد ارهاظ... میدناوخی م وحنالی فام هک عقوم نآ! ش دزرماید [ار نامداتسا] ادخ! دیای م «ن!»، رما زار
2. دیای م «ن!» لوقه هدام زار دعب، دیای م «ن!»، ملع زار دعب، دیای م «ن!»، رما زار دعب هک تسای وحنالی ف
محفصد دنج! «!؟ ناوخی م «ن!» ارچ»: دنتفگ. دناوخ «ن!» دیسراج کید هب، دناوخی م هیشاد کی
[هکنیا] ات دنکی م قدص رتهب تیدعب [منوگنیا] مزات! هدمآ لوقه هدام اجنیا»: بتفگ و [لبق هب] دز قرو
«!دیارد ش لغب»

دیس جاد [مان هب] دیدت سه مدای! دندناوخی م «ن!» اب مادم [ینار هط هملاع] اقا ار [میا] نیا
ن لاا منادی مذ. دوب نیوزقلها زار نارهد نیفور عم عزج. دوب مه ریپ و تفری م ربنم هک دوب ی داوج
(عی شد ن م متمدغ امنا او ملعآو) ربنم ی لااب بش کید بتشاد دجسم مه ش دوخ. بتسا مدرک توف ای تسه
نیا! ناشدوخ ی هذ قیسن نامه یور. بتسا امنا (او ملعآو): میبوگب واه هک دنداتسرف ار ام اقا. دناوخ ار
بشید ن م، هلب»: [تفگ] ربنم ی لااب بش ادر ف، دنک معجار م ن آرقه هب هکنیا نودب و تفر مه تخدب
ی م ن آرقه هب معجار م کید بخ «!تسا تسرد امنا، هلب»: بتسا امنا. هک دندومرف، م دناوخ (امنا او ملعآو)
طبض [لها] ی لیخ اقا هکنیا اب! تفگ مه ربنم ی لااب دما لااد! تسای تسرد (امنا) ی مهفب هک و یدرک
بتسای عیبب هلئسم نیا بخ. رگید تسای شو مرف، رهاظ بسحر ب مرخ لااب بخ اما! دندوب

دوب مئاق دجسم رد هک معمج رهظ تاسلج نآ رد ناشیا زور کید هکنیا ات تشدگ ایاضق نیا زار
لاس هسود هکنیا لثم. دوب ی مق هک دوب هداز خیش ی لعدمحم خیش اقا کید؛ دندرکی م تبحص رهظ زار لب
دوب ی بوخ درم. دنک ش تمحر ادخ. درک توف میدوب رهشرد ام هک عقوم نآ، اقا تاحر زار لبق مه ش پید
مادک»: دنتفگ اقا «!دیناوخ م رابود امش ار میا نیا، اقا»: بتفگ اقا هب ش اوید و تسشند و دما واه هک تسه مدای
اقا «!تسا (امنا) نیا! اقا»: بتفگ (عی شد ن م متمدغ) (امنا) (او ملعآو): دنتفگ اقا (او ملعآو): [تفگ] «!میا
» بتسامنا، ریخه ن»: بتفگ «تسا (امنا) منکی م ضرع، اقا»: بتفگ «تسامنا، اقا هن»: دندومرف
اقا ناشند و درک زاب و دندروا و دنتشادرب ن آرقه کید «دیرواید ن آرقه کید»: بتفگ ی کید هب ادخ هذب
مه اهنآ و مدش ضرر تعماهی لیخ هب لاصا ن م، چیه هکنیا اقا»: دنتفگ اقا دعب! دندیدنخی م [لاصم] اقا داد
«!دندناوخی م امنا و دندرک قیدصت»

ی اربام هک دوب نیا نآ و، دشد تربع ام ی ارب ی اشداد، میدما فجن زار تقوام»: دندومرف دعب
ار ی چباتک دمحم دیس اقا ادخ «میدرکی م توعد [دارفا زار] و میدرکی م پاچ تراک اهدش، دبع س لاجم
اقا اب دمحم دیس اقا عقوم نآ. بتساهنا ی ارب میملاسی شور فباتک هک ی چباتک ن ارب زار ی کید؛ دزرماید
کچوک. تسه مدای ن م. دوب رانماپ لیاوا ناشیاچ ماگتسد و معبطم، دیای م مدای هک روطنیا. دوب قیفر

1: 252، ص 11، ج 1، میسانشماما؛ 41 هیا (8) لافنا

لوسر ی ارب و تساذخ ی ارب نآ سمخ، دشاب هک زیچ ره زار دیبامنی م تعفنه و دیری م مهید امش هک ار هچنآ دینادب و»
«ن آگدناما و هار رد و نانیگسم و نامیتی و ادخ لوسر ی ابرقلا یوذ و ادخ

2. 426 و 309 ص، تامدقلا معماج

زونه که [دندرکی مپاچ اجنا ار مئاق دجسم] تانلاعا نیا یاهه شیلک. دندربی م اجنا هب ار ام آقا، مدوب
 ل صو ماگنسد هب دعب و دندروای مرد اهنیا و بوچ یور تسه مدای. بتساجک منادی من [اهنتم]؛ تسه مه
 لاس مسودوی سی ارب ایاضق نیا. دوی ریگید روط؛ دوی روطنیا پیاچ یاهنیشام عقوم نآ. دندرکی م
 دیای م مدای هک تساشیپ

ی م ار اهنیا ی ناخریم نسد دیسد هک تسا نم شپید [اهنلاعا] ی طخ [یاهذغاک] زا ی ضعب ن لا
 [نلاعا] ن لا. تشونی م ی نویامه ی آقا مه ش دعب. دنک تمحر ادخ؛ درکت و توف مه ن اشیا مکنیا لثم؛ تشون
ی فکیلا بُعَرَنَ اَنَا مَهَللا نامز ماما هب عجار ایریدغ دیع هب عجار ای «**یرکسعا ن سحلا ن ب ت ج د ای**»
 ،تسا نامز نآ ی ارب و هدش باق هک ار اهنیا ی طخ، دنتفگی م عقوم نآ رد ناشیا هک ار ¹ **آمیرک اَلوَد**
 دوی ی بلاج ی لیخ تارابع؛ دوی بلاج ی لیخ. مراد دهشم رد نم

عجار ام، میدوب هدمآ فجن زا هک دعب لاس دنچ ایلوا ی اهل لاس نام، ی لاس رد معقد کی: دنتفگ
 میدرک پیاچ مه ار نیا م². تسا مدوب ن آرقه نیا نآ رد دعب؛ میداد ی نلاعا کی م لاسلا هیلع نامز ماما هب
 [زا] ی لیخ و میدوب مدرک توعد آر هاظ مه ار ی بلد ی آقا و دوی هوکشاب ی لیخ س لجم. میدرک [شخپ] و
 «دندوب نارهدت ی املع»

آن موقع آقا، کارت چاپ می کردند و مجالس خیلی مفصلی می گرفتند! و مثلاً خیلی شیرینی و
 میوه و این چیزها [ی پذیرایی] بود. یادم هست بسته هایی آن موقع درست می کردند و ما هم آن قدر
 خوشمان می آمد که از این بسته ها بگیریم! خُب کوچولو بودیم دیگر! الان که از این خبرها نیست؛ آن
 موقع از این نان های زبان بزرگ بود که خیلی عالی درست می کردند و خیلی حسابی بود. این طور که
 یادم است این [شیرینی زبان] را با نُقل و حاجی بادام و موز و اینها [می دادند]. بعد آن موقع [مردم]
 می گفتند: «مسجد قائم موز داده!»

دنچ شپید لاس ی سد نموت کی! دوی ناموت کی ی انعام زوم شپید لاس ی سد معقد کی تسه مدای
 ،کگنسد ناز عقوم نآ هک تسا مدای! دوی ی لیخ! دشاب! (ریار ب دصناپ) ناموت دصناپ ن لا منکر رکف!؟ تسا
 نارهدت رد! دوی (ن آرق و د) راز هود عقوم نآ؛ دندهی م دیسبوس ناموت هد ن لا مکنیا اب! دوی راز هود
 دوی ل صقم ی لیخ! هداد زوم ی سکره هب اهت کاپ نیا رد مئاق دجسم دنتفگی م و دوی هدیچیپ
 ی لیخ، دنتشاد عقوم نآ هک ی قنسد و روش ن آعقاو! میصخرم ی لیخ ریگید ام! ن اشیا تشاد ی لاد
 ؛تسا مدوب بیعد
 دنتفگ دعب

طخ کی ی تد دیاش هک میدوب مدرک توعد مه ی حادم کی³... مدوب هداتسیا مه نم و دش مامت س لجم
 ار [ی کوچوک] ذغاک کی، دورب تساوخی م هک ی تقو! دناوخی م رعش ظفد زا و دوی دلبار ی سراف
 میتفر (میدما لزنم) هناد هب و میدرکن ی انتعا و میتشاذگ نامبیج رد ام! تفر و داد ام هب ش اوی
⁴... اوْدَهْجَ نَبِذْلاَوُ: تسا هتشنو ار نیمه طقف وا مدید. دوی هتشنو هچ وا [منیبی هک] داتفا منهد هب دعب
 ،مدرک ماگن نلاعا هب مدما!؟ [مادرک مابنش] نم هک دنکن متفگ معقد کی!؟ هچ ی نعی متفگ مدوخ اب
 ماگن ار ن آرق مدما. منک ماگن ار ن آرق مورب متفگ [دوخ اب]! دنکی م قرف نیا اب نلاعا [هتشنو] مدید

¹ 581، ص 2، ج، دجهتلا حابصم

² ذَبْرُؤُ [هیا] منک ماگن تسا [عوضوم نیا هب] طوبرم ن آرق رد هک ار ی تایاً همه هک نیا رگم؛ تسا هتفر مدای ار ش ایآ .
 (ض ر ل آ ی ف م هتف ل خ ت س ب ل ت ح ل ص ل ا و ل م ع و م ک ن م ا و ت م ا ن ی ن ل ل ه ا د ع و [هیا]؛ دوی) ن م ن ا [هم نبود]. تردید از من است
 که «انلبس هتیدنهلا انیه اوْدَهْجَ نَبِذْلاَوُ» بوده [یا نه]. حالا به آن سبق ذهنی که اجمالی در ذهنم هست، اگر در قرآن دقت
 کنم، شاید پیدا کنم که آیه چه بوده است. بین «من» و «الذین» یک فرقی بود؛ تفاوت بین موصول بود.

منومن ن او دعب اهنیا زا مدوب مدید نم ی تقو کی؛ دشاب ن لا دیاب اهنیا زا لامتحا؛ درک [ادیب ار اهت راک نیا] دوشی م مه ن لا
 دوی [هدنام]

³ (ق قح) تسا هدش عطق توعد تسه نیا رد .

⁴ دَعَوُ [هیا دیاش] ای ی لیصفت هب، مراد ی لامجا زاکترا کی. منک ماگن ن آرق زا مورب دیاب؛ تسین منهد رد تسرد ش ایآ .
 (ن ی ن ل ل ه ا ب و د).

کبی [مک مدشد هجوتم]! میاهد رک پچاچ تراکرد مهن آن! میاهد رک امی هابتشا هچ! بیجعد مدید، مدرک ار سیسراف دناوتی مندیوگد دوشب دیاشد اعقاو هک دیاوسی مدآن نیا و! میاهد رک مابتشا ار لوصوم و... هکنیا زامدشد هدمرشد مدوخش پین مردقنیا ای بیجعد زیچ هچ! دیمهفار نیا، دناوخب تسرد همه هکنیا لثمی نعی! دندز نام هب ار فرد نیا مادکچی ه، دندوب دمآ هک یاهدنو خا هکنیا بیجعد نم دعب هب نآ زا! دیمهفای کبی نیا [ی لو] دندوب مدشد هجوتم و دندوب مدرک دروخرب همداس لاثم، ماهنیا! مدرکی م مانگد و معجارم نآرق هبلوا، م ناوخب متساوخی م هک ار (اللهأ و هلق) ی تح

دنتشاد دیکآت ام هب ی لیخ. دوشی م [مابتشا ثعاب] روپچی نهذ قی بسد [دینییب]؛ تسال فاغ مدآ بخ تهجهب. دنتشاد هتکن ندوب طبض یور؛ دنشاب طبض ماهنیا، دینکی مل قنار بلاطم و تایا دیراد ی تقو هک ی لاطفا نیا ماهبلط ام لوقه هب و تسای تلسر ظافلا نیا رد ی نعی؛ دندراد تلسر ظافلا نیا بخ هکنیا... دنشاب هتشاد روپظ هک ی تقو. دندراد روپظ غلب نم.

هدافتسا بلطم نیا زامشد نلا بخ؛ میاهد رک لقن اقا زار بلاطم نیا و مادمآ نم نلا دینک ضرف (دوشل قن روپچ هک) ل قن تیفیک یارب، ناملادی یارب، نامعضوی یارب ار نیا ام همه ی نعی؛ هرگید دینکی م تارابع و ظافلا نیا رد هک ی روپظ نیا بخ. میهدی م رارق نامهدافتسا دروم و همانرب ار بلاطم نیا دینکی مزابهار، دنونشب هک ی دارفا یارب ماهنیا! تسامهم ی لیخ، تسه.

هطساو صخش کبی اها تقوی لیخ¹! **انم هفقا وه ن می لای هفقل ماد بر و یهققب س یل هفقل ماد بر** می دراد هچدمهفی منشدوخ و ا. دراد تیلها هکی صخش هب دناسرب ار ییانعم هکنیا یارب دریگی م رارق می هک [یهار] نآ و دنکذ تنایخ و دهدب چرخهبار تناما، تطاسو نیا رد رگا. تساهطساو ی لو، دنک رد ار هدافتسا نآ و دمهفی م ار هلمسم، تساکریز هکی صخش نآ، دناسرب و دورب ار نامه، دورب دیاب و دشابذ مهم ی لیخش یارب دیاشد و هتفگ هچ هک دمهفد یزیش دوش [لقان صخش] دیاشد لاماد. دینکی ماهنیا یارب بلاطم نآ، دنزی م او ه یور ار فرد و تسابطاوم هک دنی و گنرز مدآن ی لو، دوشدری داء. تسای مهم بلاطم و هلمسم ی لیخ، تقن نیا. دشاب هتشاد تقن ل قن رد دیاب ناسنا اذل. تسامهم ی لیخ و ا. فرد نیا اقا مدید نم. بدرک لقن اقا زار ی فرد کبی؛ مدرکی م تبحص ی صخش اب نم ش پید ی دنچ نیا ناشباد و شور اقا²! دروخی مندی، دوب نم نهذ رد هچنآ اب فرد نیا! دیای من ناشیا هب و دننزی منار، دوب نم تسد هک ی تاکلام نآ اب؛ میراد ی تاکلام ام هرخلأ اب بخ. دننک نایب روطنیا ار بلاطم هک دوبند دیای منرد روج فرد هک مدید.

به آن شخص گفتم: «آقا، این حرف ایشان نیست!» گفت: «نه، حرف ایشان است.» گفتم: «آقا، این حرف را نمی زنند؛ نمی شود! شما بگو ببینم در چه موردی [بوده]. شأن نزول و مورد و خصوصیتش را به من بگو!»

وگب! ی تفگی ملوا ز ا دهدهب تریخ ادخ، اقا: «م تفگ!» [دوب] تهج نیا هب جار، دروم نیا: «ت تفگ!» ی دروآرد ار امناجر گید

راکهب دروم نیا رد هک ی ظفلا همتم؛ دناهذ صوصخهب دروم نیا رد ار فرد نیا ناشیا ی نعی ی فنصلومش هکلب، هتشادنی عونلومش، مومع هیضق نیا هکی لاحرد؛ تساهدوب مومع ظفلا، دناهذرب هکنیا هن. تساهیضق نیا رد لخاد، دشاب تبصوصخ نیا اب صخش نیا دننام ی سکره ی نعی! تساهتشاد فرد ی لیخ نیا و. دوشل ماشد، تسه مه اقیرفا رد هک ار ی سکره دینک ضرف هک دراد ی عونلومش تاکلام رب لاوا ناسنا هک تسامهم هیضق ردقنیا ی نعی. دیای مرد روج انبم اب گنشق؛ تسای تسرد

¹ 140: ص 6، ج 6، ی سانشاما؛ 403 ص 1، ج 1، ی فاکلا.

هک ی شناد و هفقل ناماد و نابوار اسب هچ و، دنتسید دنمشناد و هقبق اهنآ دوش هک، شناد و هفقل ناماد و نابوار اسب هچ» «دنی م دوش زار تندنمشناد و رتهیققی یوس هب ار شناد و هفقل نآ

² [دوشی م سلجم دراوی صخش].

اجنیا؛ عامجلا عم الله دی. دیبامرف! میتسید کانسرت ام مه ردقنیا، اقا! تساج همه نیا؛ اجنیا دیبامرف اقا؛ مکیلاع م لاس! دیزوسی مندم شتا زامش هک الله عاشن! ناجا قان دینیشنب

مايتشال ناسم مكنيا ات دنك ناييد ار بالطم نأ قيقداً انيداً ايناندا؛ دشاب هديمهفندي ضوع و دشاب هتشداد علاطا بتسا مهم هلمئسم نيا ي ليخ دوشن.

ديحوت رهاظم هب ي للاقتساريغ هاگنذ ترورض

ام روطن نيمه ار هاظ هك منك ضرع ار ي بلطم متساوخي م شيب هتفه ودي كي نأ رد هك تسا مداي تشذگ رگيد ي اهزيچ هب مه ش دعب هعقد مكنيا لثم و ميتنگ ار شاهمدم

تيمها نيا طقف بتسا ميلست هلمئسم، تسا مهم ناسنا ي ارب هچنأ هك دوب نيا رد تبصت تقو نأ هتيلبا. دوشي مذ ادبي ي سكي ارب ي ناسا و ي دوز نيا هب مه ميلست هلمئسم. دنهاوخي م روطنيا [امزا] و دراد و دنكي م قفوم چيپ ابا ار اهي ضعب اما، بتسا دختسد ههمه قيفوت هچرگ؛ مدرك قفوم ار اهي ضعب ادخ نودبا ار اهي ضعب؛ دنكي مزاد دعب و دنكي م ش نفسل وا ار اهي ضعب؛ دنكي م قفوم چيپ نودبا ار اهي ضعب مهم هلمئسم و تسا ميلست تلاد، تلاد نيا. دنوشي م قفوم تلاد نيا ي ارب اهنا، اهنيا و دهدب چيپ مكنيا نيا م»؛ دروايند رظن رد ار دوخ هدارا ناسنا هك تسا هتكن دنيمه طقف. بتسا هتكن دنيمه طقف، كواسر رد مه ربمغيپ هب تبسن ي تد. دروايند رظن رد ار «ديآي م بوخ روطنيا مرظن هب ن م» و «مهاوخي م روط دشاب روطنيا هيضة دياب

ن م هك دشاب روطنيا هلمئسم ديابن، دراد تسود ار ربمغيپ و ديآي م ش شوخ ربمغيپ زا هكي صخش زابل رد ي ياج ي وحنه ا دخل و سر هب تبحم نيا مكم و «تسا ي نتشاد تسود الله و سر نيا» لاثمباب ا دخل و سر تبحم. دشابل كشم ناسنا ي ارب هيضة، دنك ادبي ربيغت نينمؤ ملار يما هب ا دخل و سر رگا هك دنك! دشابل باقمه ديابن ا دخل و سر هب تبسن ي تد. لباقم و ضرع رد هن، دهد رارق ميلست ي اتسار رد ار ي اقا هب تبسن ي تد ن م»؛ دندومرفي م ناشيا هك مدينند اقا موحر مزا ن م تقو كي هك مدرك ضرع دادد ي اقا هب تبسن ناشيا هكي تلاد نيا؟! هچ ي نعي فرد نيا دينادي م «! متشادن للاقتسا رظن، دادد دادد ي اقا، ي گدنز مامت و ركف مامت! دوب هتشداد ي اقا ش اي گدنز مامت راگنا لاصا! دوب بيجه تشاد رگيد هتفه رد تساوخ ادخ و ميدش قفوم رگا الله اشنا هك تسه ناشيا زا ي ياهمان و تارابع كي. دوب و ميوشد دنلب [رگا هك] منكي م لاين لا. مناوخي م و مرواي م ماه بش نيا رد ار ياهمان زا ي ضعب ن م دوش ادبي تشنت ي ردة دياش، ميورپ ش غارس

روطه باجنا رد ار ناشدوخ لاصا، دنتشوني م ناشيا قفر زا ي ضعب ي ارب هكي ياهمان نأ رد ناشيا ي نيسحدمح ديس اقا ي اقا كي راگنا هن راگنا لاصا! اچيه لاصا. دندركي م دادملق دادد ي اقا رد ي نافي لك رظن رد ار ناشيا ي حور ي اههبنج نأ؛ ميشاب هتشداد ار ناشيا مارم نامه دياب ام! دراد ي جراخ دوجو ناشيا تيعقوم و تيعضو. ميهد رارق رظنم هشيمه و ميشاب دنبيبا اهنا هب نامهار و ريسرد و ميروايد هب هكي تقو تايصوصخ نيا مامت ابل لاد نيعرد ي لو؛ دندوب روطنيا ناشيا. دشاب رظنم دياب هشيمه دنتشادن ي للاقتسا رظن، دنتشاد رظن دادد ي اقا

رارق لوا هبتر رد «وا» ي نعي. دنديزروي م قشع وا هب و دنديدي م «وا» رهظم ار دادد ي اقا ديوته تهج دياب كلاس. بتسا ناسنا رد ديوته تيتيد جيحصت ي ارب اهنيا مامت. دوب دادد ي اقا دعب، تشاد ادبي ربيغت هيضة رگا هكي ي روطه. دنك ماگنذ للاقتسا هبنج هب، داتسا هب ديابن. دنك تيوقت ش دوخ رد ار و طقف ناسنا. بتسا كرش عون كي لاصا و تساطلع نيا؛ دنادب هتفرت سدنزا ار ش زيچ ههمه وا، درك ماگنذ، دهد روي ديوته تهج هب ار وا مكنيا ي ارب ي ايلي سو ار داتسا و دشاب هتشداد ديوته هب رظن دياب طقف. دنك ي لجت، دنك ي لجت دهاوخي م هكي رهظم ره رد قد هبنج نأ و رهظن لالا. دنك

مياهدروايند باسحه ي للاقتسا هنوگچيه ملس و هلا و هيلع الله ي لصد مركا ربمغيپ ي ارب ي تدام ي تقو، «تسا قد تيانع هب ههمه و ههمه ش تايصوصخ مامت ربمغيپ و ادوب هتشداد اهازوا ههمه نيا»؛ ميبوگي م و

1. 80 ص، لوا رتفد، (يديزي ي رذا) ي ونثم

دوب الله دعب موقلدزا هچرگ *** دوب هتشداد دوخ زوا نأ قاطم

یراکه کنیا؟! دناوتی مزاید دناوتی؟! دنک تسرد رگید ربمغیب کی، ربمغیب [نیا] دننام دناوتی م ادخ ایاً دیوگی م و دنکی م فیدر و تسرد نویلمکی؛ دنک تسرد دناوتی م [ار] ربمغیب لثم راز هدد! درادش دوخ روھظ نوچ؛ دناوتی م؟! دنک تسرد ملاسلایع نینمؤلماریم دناوتی م ادخ ایاً «! امر فب» رگیدش دوخ روھظ رد ادخ ی نعید، تسرا زجاء دنک تسرد ی لء دننام کنیا زا ادخ میوگیب امرگا بتسا بتسا ضحم رفک مھ نیا مکتسین ی کشد! درادنت ردق

ل ابند رگا: دنیوگی م مکتسا تهج نیمھ ی ارب: موشدر و میوگی ی بارضم و میضق کینم لاماد ادخ «! تسرا مدیسر ی لء مکی سری م ی یاج نامھ مھ، ولج ی یایب [مکمک] لَعْنَابِ لِعْنَا قُباط و ی یایب ی لء دنیوگی م ار نیا «! مناسری م بہتر نیمھ مھ ار وت، ولج ی دمآ رگا: دنیوگی م؛ دنکی مزی خوش اجنیا رد قرفش روھظ ادخ ی ارب. دریگی م رارق مھ نیا، تسره و مکی یاجن نامھ رد. ن دشق حلم ی نعید؛ «ق و حط» درادن ی توافق چیه و دنکی مزی

رد ناسنا؛ دراذگب رانک ارش دوخ هدارا ناسنا. بتسا مپلسد دھاوخی م ناسنا زا و مکی یزیچ نآ [دیاب] «! دشابن آن و دشابنیا دیای م مشوخ نم»: مکتسین رکف، لمع ماقم رد و تبحم و ن تشاد تسود ارش راب و دورب، تسرا قد مکی ی یاجنآ رد. دھد ماجنا ارش افیظو و دورب اجنآ، تساجک قد دنییب. بتسا ی مهم ی لیخ ملئسم، ملئسم نیا. دز ادنیب

رگید ن لا وت»: بتفگ - دوب و شیب مکی ی تدم زا دعب - دوخ ن ادراگش زا ی کی مھ ی داتسا زور کی مھ ی وری م ادرف»: بتفگ «!؟ ی روتسد مچ»: بتفگ «! ی نکل مع مھدی مکی ی روتسد نیا مھ ی وری دیاب مچرھ! دشاب دھاوخی م ی سکرھ؛ درفن یلوا مھ! ی نک تعاطا و از دیاب، ی درک دروخر مکی ی درفن یلوا دنچ دید. داتفا مھ بارخ کی مھ ش مشچ مھ فک کی. داتفا مھ ی و دما نوریب لزنمزا و «! ی نک تعاطا، بتفگ و ن اوختسا ناشیولج و دوری مرو اھگس نیا با دراد مکتساجنآ مھ رفن کی و دنتسھ مھ بارخ رد گس نیا مھ ار نم داتسا ارچ رخا»: درک رکفش دوخ با. دنتسھ و رود اھگس مصلاخ و دزاندای م لاغشآ اھر تساوخی م فرط کی زا «! رگید ی اچ مورب! مھ ادیمھ فی ضوع نم، مھ؟! هداد ملاودن ارچ گس مدآ: بتسا مھ تفگ [داتسا]. درک دوشی مزی مھ یراک و تسرا تسرد و افرح مکتسین فرط زا، دورب و دنک؛ و شیب میورب! اللھی لء، بخی لیخ»: بتفگ. بتسا نیا [سپ] «... ی درک دروخر مکی ی درفن یلوا مھ دیاب» «! مینیبی م ن ارچ گس کی مھ رخا لا مھ مھ

«! مشاب وتا مھاوخی م»: بتفگ و دما

ش حف و مھ «!؟ یھاوخی م مچنمزا ی نلاف مکتیرم!؟ تسیچ رگید ی شاپنم با!؟ ی شاپنم با - دندوب ش لابند اھگس؛ دوبن ارچ گس مدآ کینیمھ ادخ مھ! مھ! دوب عایلوا زا مکنیا مھ داد

[انتعا] داد ش حف و مھ مچرھ مصلاخ، [دشاب و اب] مکتسین رارق و تشاد روتسد و نوچ [اما] «! نکی ی نکب یھاوخی م یراکرھ، بخی لیخ»: بتفگ «! مشاب وتا دیاب، مھ»: بتفگ؛ درکن

او بلند می شد می رفت خانه [آن سگچران]؛ خانه ای داشت و اوضاع خرابی. اول م شمنز و ناراحت می شد [و با خود می گفت]: «این دیگر چه اوضاعی است؟! آخر تو را به خدا این هم سلوک شد؟! نمی دانم بعد از این همه [سلوک] در خانه ای بروی که شش سگ خوابیده و واقواق [می کنند]! نصفه شب بیرون می آیی [صدای] هاپ هاپ [را می شنوی]! [آخر خدایا این چیست برای ما درست کرده ای؟! دائم با خودش کلنجار می رفت. روزهای اول برایش سخت و مشکل بود. بعد از هفت هشت روز که گذشت، کم کم عادت کرد و دید بدش نمی آید که او هم صدای واقواق و هاپ هاپ بشنود! کم کم آمد و دید برایش عادی است! یعنی اینجا بودن و بیرون بودن، فرقی برایش نمی کند! وقتی که این طور شد، یک شب در خانه اش بود و یک دفعه دید در می زنند. در را باز کرد، دید یکی از شاگردان آمده و می گوید: «آقا تو را خواسته. صدایت زده است.» صبح پیش استاد رفت. [استاد] به او گفت: «دیگر لزومی ندارد [انجا بروی]. از فردا همین جا بیا!»

و تفر رانک اعضوان و دندوب لمحتل باقش یارب مھم رگید و دش مارا مکتسین گنشقتقون

لاادرگید: تفتگ، درکی منقرف تابتا و یفد و تشادنی قرفش یارب دویز و دویز رگید و دیدی کی ار همه دادی و او به یرکز لاادرگا؛ ترکز یارب لاثم و همانر رسورب «اجنیا ایب
 نم یارب تدوخ سفزرد، نم اب تطابترا و دید رد و تهک دنامهفد و او به هتساوخی م ار هیضق نیا
 دورب نینچا ساسحا نیا دیاب؛ نیکی مساسحا مدرمزا یادج ار دوخ، مدرم اب تطابترا رد! یرکز اباج
 اهنیا! یدب و بوخ هن و دارفال لاقتسا هن و تیرهظم هن؛ سب و دشاب حرطم رهظ دیاب طقف و ت یارب
 دشاب حرطم و ت یارب دیابن

هچ، تسا گس ن لاا هکی گس ن آ ی نادب و تهک تسا نیا دشاب حرطم و ت یارب دیاب طقف هکی زیچ
 ی صخش ن آ؟! تسا مدرک داتسا ار نم ی سک هچ، متسه و ت داتسا ن لاا هک نم؟! تسا مدرک گس ار ن آ ی سک
 لاد نینچ ی اراد ن لاا هک و ت؟! تسا مدرک روطنیا ار و ا ی سک هچ، دلولی مدراد ما هگس ن آ رد ن لاا هک
 رد و ت ن لاا هک مدوب و ا یحانزا قیفوت نیا هکی نادب دیاب؟! تسا مدرک قفوم ار و ت ی صخش هچ، ی تسه
 ؟! نیکی مزاباج تدوخ یارب یراد و ت؟! شورفی مدرم به یراد و ت تقون آ. ی تسه ی عضو نینچ
 مشچ کی به؛ درادن یراک چیه نم یارب! منکی م ار چگس ن آ لثم مه ار و ت ن دز مه رب مشچ کی به
 و او به [ادخ] هک ار ی زیچ دنهاوخی م ناسنا زا هکی ماقم؛ تسا میلست ماقم نیا! و ا یوشی م ن دز مه رب
 تفر و دش مامت. دنک لمع، دیوگی م

ی تقو! رگید میهاوخی م تداعسد ام؟! تواقشد ای میهاوخی م تداعسد ام؟! میهاوخی م تداعسد ام رگم
 رگا؟! میدما اقا تمدخ ارچ سپ؟! میدمی صیخشت نامدوخ مه ار ش هار، میهاوخی م تداعسد ام هک
 ی صیخشت نامدوخ ار هار هن ن یاربانب؟! میدما اجنیا ارچ سپ، میدادی م صیخشت نامدوخ ار ش هار
 رگا؛ ورپ هار نیا زامش و تسا نیا هار: «دنیوگی م و دندهی م ناشن ار هار ام به! ار ماچ هن و مید
 [ی لو]! ن ک او عد هماقا و ایب عقومن آ! ن ک میلاگ و ایب عقومن آ، دشن شور و ت یارب ش فلاخ ای ی دید فلاخ
 بخ! میهاوخی م دیای م نامشوخ نامدوخ هک ار ی هار ن آ میوگی م مه و میهاوخی م ار و ا مه، میبای م ام
 ن آ به ار ناسنا هک تسای هار، دندهی م ناشن مدآ به هک ار ی هار. تسینت سرد و دیای منرد روج نیا
 دناسری م یبوخ ن آ و تیقفوم

ن اشیا لامک زاسه نیمز، دیتاسا به ی نار هظ هملاعی للاقتساریغ هاگن

ن اشیا! یراصنا ی اقا ش پیدن ار یا دیورب امش: دندومرف [ی نار هظ هملاع] اقا به دادد ی اقا هکی تقو
 ،هدما نامناز ریز ش امزم هزاتام اقا: دندومرف دادد ی اقا به [ی نار هظ هملاع] اقا¹، «دنتسهن ادمهرد
 نیا ارچ!»؟! یراصنا ی اقا ش پید پیورب و میوش دنلب! پیورب نار یا به و میوش دنلب دیوگی م ام به امش
 ن اشیا زا و هبتاکم یراصنا ی اقا اب و دندوب هدید ار یراصنا ی اقا لابق ناشدوخ نوچ؟! دندز ار فرح
 دنتشاد روتسد

کی، هیلع الله محر ی ناچوق سابع خیش اقا؛ دندما (فجن) تابتع به رفس کی رد یراصنا ی اقا
 یراصنا ی اقا: دیوگی م اقا به دنتفری م یبوخ ی اقا سرد به [ی نار هظ هملاع] اقا هکنیا زا دعب بشد
 ن دید یارب، ی ناچوق سابع خیش اقا قافتا به اقا «مینک ن اشیا زا ن دید کی و میورب ام تسا بوخ و دندما
 به] مه دعب هک دندوب ی زاریش اضر دمحم دیس اقا لزنم فجن رد ن اشیا ارهاظ. دنیای م یراصنا ی اقا
 دیس. دناسری م اقا تسد به و ا دندادی م سردا ن آ به، دندادی م ن اشیا به هکی یا همان نوچ. دما [ن ار یا
 راتفرگرم رخاوا رد ی لیخ ادخ هذنب دعب. دنام درجم مه رمع رخاوا ت و دوب درجم هکنیا لثم اضر دمحم
 ی م ار یراصنا ی اقا موحر م و دنیای م و ا لزنم به. دوب [ل کشم] ش عضو و دوب هدش مه ی معا؛ دوب هدش
 و. دریگی م ار ن اشیا اقا [س فن] هصلاخ ی نعید؛ دیای م ناششوخ اقا زا ی لیخ یراصنا ی اقا بشد ن آ. دنیب
 ،دنیای م نورب ی تقو دعب. دنقای م ناشلد رد یراصنا ی اقا موحر م زا بیجعی تبجم ی لیخ بشد ن آ مه اقا
 «! دیدب ماچنا ار یراصنا ی اقا تاروتسد هعدن نیا زا رگید امش»: دنیوگی م اقا به ی ناچوق سابع خیش اقا

¹ 36ص، درجم حور

نم‌ی‌نعید؛ دندومرفذ اقاآ ار بلاطم نیا هتبلآ . دهدی مه ملاجا یراصنا ی‌اقآ هب ار ناشیا ،س‌اب‌ع خیش اقاآ یراصنا ی‌اقآ موحرم دعب هب ن‌آ زا !تسا هدوب اهنیا ی‌لو ،دنتشاد هتشداد ار بلاطم نیا ناشیا مه‌دینشد دنتشاد ی‌اهبتاکم طابترا اقاآ ابرگید

ی‌اقآ موحرم .تشداد توافقی ی‌لیخ ی‌ناچوقه س‌اب‌ع خیش اقاآ اب یراصنا ی‌اقآ موحرم عقوم ن‌آ ب‌خ دنازدگی مه عقوم ن‌آ رد ار شرخ‌آ ت‌لا‌اد دیاشد و دوب هدرک ی‌ط‌ار ی‌ل‌ح‌ار مه یراصنا

همان‌ک‌ی رد ی‌ت‌د ؛دندوب هدرک تب‌حص و دندوب هدید [دادد ی‌اقآ زا ش‌ی‌پ‌ی] ار یراصنا ی‌اقآ ب‌خ دراد روطنیمه !تسین نامی ل‌اد چیه ام ،اقآ» :ه‌ص‌لا‌خ هک دنگی مه تیاکش یراصنا ی‌اقآ هب اقاآ هک تسه ی‌مه مه ی‌خوش ی‌هاگماگ و دوب فی‌ط‌ل ی‌لیخ مه یراصنا ی‌اقآ «... و... راگناهنراگنا و درنگی مه نامتقو :دنیوگی مه ،دهدی مه با‌وج اقاآ هب ناشیا هک ی‌اهمان رد !دوب فی‌ر‌ظ و فی‌ط‌ل ی‌لیخ ناشیا .درک

لوقه اذل ،دیتسین ده‌ت‌جم ی‌کولسل ناسم رد امشد نو‌چ و تسا مز‌لا ص‌ص‌خت ی‌اهلئسم و هیضق ره رد اجک زا !دیتسین ص‌ص‌خت امشد نو‌چ ؛تسین عومسم مه «مه‌فی من ی‌زیچ نم» دنیوگی مه هک امشد ... و دیتسه هچ هک دیراد رب‌خ ن‌آ دو‌خ زا رگم امشد !؟دینادی مه

و فی‌ط‌ل ی‌لیخ بلاطم رد [یراصنا موحرم] .دهدی مه ی‌تاروتسد و دنیوگی مه ار ی‌لئاسم دعب و دوب ی‌حازم اب م‌آوت ،درکی مه نا‌و‌نع هک ی‌بلاطم ؛دوب خوش

هب ش‌مش‌چ و دم‌آ ناشیا هک ی‌تقو دعب .دوب هدید ار یراصنا ی‌اقآ ت‌ای‌ص‌وص‌خ و ت‌ی‌ع‌قوم ،اقآ اذل ن‌آ رد مه ناشیا مرخ‌لا اب ب‌خ !تسا ی‌سونایقا کی‌وا !تسا رگید زیچ کی‌لا‌صا و ا‌دید ،داتقا دادد ی‌اقآ مه ی‌لو رگا هکنیا ص‌وص‌خ هب !دوب ت‌خ‌ان‌شل با‌ق ن‌آ ش‌ی‌ار ب‌دارفا و [دنتشاد] ی‌ت‌لا‌اد ،دوب ف‌ج‌ذ هک ی‌ت‌دم و هتفر ی‌اهمشرک کی‌اجن‌آ زا مه دادد ی‌اقآ !دنگی مه ب‌ذ‌ج‌ل و ا‌لهو ن‌امهر رد ،دنک فرصت کی‌دها‌و‌خ‌ب ع‌اضوا و تسا رگید زیچ کی‌لا‌صا !تسا رب‌خ هچ اجنیا !هب دندید اقاآ دعب !هدیپاق ی‌باسد ار اقاآ ه‌ص‌لا‌خ اقاآ ی‌ارب ،دیورب یراصنا ی‌اقآ ش‌ی‌پ‌د ی‌اب امشد دندومرفی مه اقاآ هب دادد ی‌اقآ هک ی‌تقو !دنگی مه ق‌ر‌ف ی‌لیخ ریز هدم‌آ ش‌اهزم و مید‌آ اجنیا هزات ام ،اقآ» :دنتقگ .دوب ت‌خ‌س ی‌لیخ اجنیا رگید !دم‌آ ل‌ک‌شم ی‌لیخ «!؟ن‌ادمه ورب دنیوگی مه ام هب امشد تقون‌آ ،ن‌امنادند

نم ،مشاب مل‌اع برغ رد نم و ی‌ش‌اب [مل‌اع] قرش رد و ترگا» :دندومرف اقاآ هب دادد ی‌اقآ اجنیا ورب رگید !دم‌آ ی‌ل‌ع‌ای !دش‌ت‌ح‌ار و ت‌خ‌ت [اقآ] ل‌ای‌خ رگید اجنیا «!متسه اجمه !متسه و ت‌اب ه‌ش‌یمه ی‌تفر هک اجره

مه‌دینشد ناشیا زا مدوخ نم و تسا نم ت‌اعومسم ،منکی مه ضرع ن‌آ ت‌تم‌ذ هک ار [ی‌بلاطم] نیا یراصنا ی‌اقآ مسا [درجم حور رد] و دنتک تیاعر ار بدا دنتساوخ اقاآ اهتتمه ؛دراد مه درجم حور رد ناشیا هک درک ع‌اضتقا بدا ظاط ب‌خ و «!ن‌اریا هب ورب» :دندومرف ط‌ق‌ف [ب‌ان‌کرد] ناشیا .دناه‌رو‌این‌ار د‌ن‌رو‌این‌ار یراصنا ی‌اقآ موحرم مسا

خلاصه چیزی که از انسان می‌خواهند، فقط اطاعت و تسلیم است. آقا، تسلیم [شدن] کاری ندارد! آدم [یک] یا علی مدد [می‌گوید و تسلیم می‌شود].

!ن‌ک‌ب‌ار راک‌ن‌یا اقاآ -

!م‌ب‌صل‌خم -

!ن‌ک‌ب‌ار راک‌ن‌آ اقاآ -

!م‌بر‌ک‌ا‌چ -

هک دنادب و دنادب ادخ‌زا ار ق‌ی‌فوت ؛دنادب ادخ‌زا ار همه دیاب مد‌آ اهتتمه .دش‌اب روطنیا مد‌آ تسا بوخ ار خرچ نیا دیاب ،دسرب د‌د‌ن‌آ هب ه‌د‌ن‌ب هکنیا ی‌ارب و دها‌و‌خی مه ار ش‌اه‌د‌ن‌ب ت‌د‌اع‌س و ریخ و تب‌حم ادخ ؟!مه‌ا‌و‌خی مه‌آر و ت‌ی‌بو‌خ نم رگم» :دنیوگی مه «!مشاب اجنیمه مه‌ا‌و‌خی مه نم ،هن» :دنیوگی مه ه‌د‌ن‌ب !د‌ن‌ز‌ب ؟!ت‌رد‌پ ؟!یراد غ‌ار‌س‌د ار ی‌ص‌خ‌ش هچ ،ت‌د‌وخ هب ر‌ت‌ن‌اب‌ر‌هم نم زا !مه‌ا‌و‌خی مه ار و ت‌ت‌د‌اع‌س نم .مه‌د ص‌ی‌خ‌شت دیاب نم مه‌آر و ت‌ه‌ار ن‌یار‌بان‌د !م‌رت‌ن‌اب‌ر‌هم ت‌د‌وخ هب و ت‌د‌وخ‌زا نم !؟ت‌رد‌ام !؟ت‌رد‌ار‌ب

زا ار راوند هرابود! هک دشن! بجع» دیوگی م «! میهاوخی م ار هار نیا ام؛ دوشی مذ، هذ»؛ میوگی م ام قولخم وت، مقلانم؛ یلصاو وت، ملوصوم نم؛ یدباع وت، مدوبعم نم؛ یاهدنب وت، مبر نم؛ میرانگب لوا هم؛ میقولخم ام و یقلاخ وت؛ میقوزرم ام و یقزار وت [هک] میراد لوبق»؛ میوگی م «... و ی تسه نم؛ ونشب میوگی م وت هب هک ار یفردن آید، دش روطنیا هک لاماد بخ»؛ [دیوگی م] «! میراد لوبق ار اهنیا اجنیا آید میوگی م وت هب ی تقو! [دنشاب دیاب] روط نیا همه؛ هیقب یارب مه و تسارتهب تدوخ یارب مه هک دادعتسا تاهج نآ، یهدب ماجنا ار راک نیا رگا. نامب اجنآ آید، اجنآ میوگب رگا! نامب اجنیا آید، نامب نیمه و دسری مذ تیلعف هب وت یاهدادعتسا نآ لا و. دسری م تیلعف هب هار نیا ملیسو هب، تسارتهب وت رد»؛ [ی نامی م هبتر نیمه رد روط

ن یسحدمحم دیس یاقا، دنمای مذ یراصنا یاقا ش پید و دندوب [مدنام] دادد یاقا ش پید اقا ع قوم ن آ رگا یلیخ نیا! دش ن یسحدمحم دیس یاقا، تفر یراصنا یاقا ش پید نوچ ن یسحدمحم دیس یاقا! دندشی مذ ش پید دیاب و! دندشی مذ روطنیا، دندیسری م دادد یاقا تمذخ دنتفر فجن اقا هک لوا زا رگا. تسامهم هب دعب و دیاب دادد یاقا ش پید دعب، دورب یراصنا یاقا موحرم ش پید دعب، دورب ی ناچوق سابع خیش اقا تاروهظ؛ دنیبب ار تاهج نیا و دنزب رود دیاب! دورب یراصنا یاقا ش پید [هرابود] دادد یاقا روتسد. دمهب و دنیبب ی کیکی، فلتخم رهاظم رد ار ادخ فلتخم

لذا رندی ای اقا داشت که در هیچکس نیست! یک تیزی ای ایشان داشت که در کسی نیست! خصوصیات، ظرافت‌ها، دقت‌ها، ریزمکاری‌ها و پختگی در مطالبی ایشان داشت که در کسی نیست! این برای این است که [ایشان] جامع است؛ همه موارد را دارد. این جمعیت را دارد. فقط یک راه را تا آخر نرفته است! تا آخر رفته، ولی همه راه‌های دیگر را با خودش جمع کرده و رفته و به آنجا رسیده است. این را می‌گویند: «استعداد».

[ی نار هط أملاع] نیا هب «! یروخب ناکت دیابن اجنیا زا»؛ هک دیوگی م ی کی هب داتسا نیمه تقون آ ار تیاوه، ورب»؛ دیوگی م و ا هب. دراد تیلباق و دادعتسا [ی نار هط أملاع] نیا [اریز] «! ورب»؛ دیوگی م دیوگی م ی کی هب ی لو! ددرگی مرب و دنزی م رود، دوری م هک یرتفک نآ: دنتفگی م ار ناشدوخ «! مراد دهاوخی م مئاد نیا تقون آ.» تسامامت تراک، یروخب ناکت اجنیا زا رگا! یروخب ناکت دیابن اجنیا زا»؛ ت جهب یاقا [دزن]! تساربخ هچ مینیبب اجنآ»؛ دیوگی م مادم [اما]، «ورن»؛ دیوگی م و ا هب! دشکب کرسد! تساروطچ مینیبب میورب [دناهید هک دنای عدم] ار نامز ماما هک ی ناسک! دنکی م راکهچ مینیبب، میورب «! مینیبب میورب مه ار [ی نلاف]

ی شکمی م کرسد یراد مادم [وت] تقون آ! دوب شرسد تشپ دادد یاقا! دوب اقا [ورب] دنتفگ هک ار نآ دادعتسا نیا اهن دیشک کرسد نیا هب و تیفیک نیا هب ش همه! تسه هچ اجنآ، تسه یزیچ هچ اجنیا هک سفن مکمک مه دعب و دوش فالت تقو مکنیا ات! دنمای م ی قاب رخآ ی گنفتکشند و ی دومخل لاد رد روطنیمه. دشابه هتسادنی قرت چیه و دنامب دکار تلاد کی هب روطنیمه و دوش درس

نیا «! این زور کی، آید زور کی، ن کیب ار راک نیا، ورب اجنآ، ورب اجنیا»؛ [دنیوگی م] ی کی هب اما ی دیدجل ناسم کی هب و دنکی م ش درگ و دنزی م خرچ مادم ش دوخل باد و معسر رد و ا دیام [ایاضق] ی ناسم. دنکی م ادبیر ریغت مادم ش تارظن و دنکی م ادبیر تهتخت لاماد؛ دنکی م ادبیر ی گتخپ آبترم. دسری م لابق هک دسری م یرتشیب معس کی هب ن لا. تسامدرکی مذ کرد هتشدگ رد اعطق دنکی م کرد ن لا هک ن لا هک ی اقلاع و قشع نیا! بجع دنیبب م ن لا [ی لو]، هدیدی م هار کی زا ار ل ناسم لابق؛ هدوب هدیسرن ی ای گتخپ و ی تلاد و معس ن لا ی لو، دوب طیسب و رهاظ طقف ع قوم نآ. تسامدشر تنبیجع ی لیخ، دراد ی م فرح ی کی ات؛ دنکل محت تسناوتی مذ ع قوم نآ. دنکل محت دناوتی م ار ل ناسم ی لیخ هک تسامدرک ادبیر تسارتنشیب ش اقلاع مه ن لا اما! درکی م ی کی ار ش رخآ و لوا و [دزی م] کچ [وا هب]؛ ی لع ای، دز رتنشیب ش لمحت و دنکی م مانگن [نیفلاخن دز فرد هب] روطنیمه و دنیبب م گنشق مه و، ش قشع مه و ی م ناشن ناسنا هب هک ی هار رد هک تسا نیا ش راک. دهاوخی م تمحر و راک، اهنیا ن دروا تسه هب. تسا

مپنیشنب نامیاجر سرگا .هتفر ار هار ؛هیفی شمی ائی نعیئ هکلس .هار نی نعی کولسد لاصا .دنک ت کرد ،دند
[کولسد] دهاوخب ناسنا هکنیا یارب .دنامی من یمهن امتایصوصخ و تاگردم ؛مپنسدن یمهو مپوری مدهار
دنکی ط ار هار نیا دیاب دنک

ش بیام یارب ،تسام حلاص و ریخ هچنآ ل احمه رد !درانگناو نامدوخ هب ار امتانآ زا نی اذخ
نیا زا ریغ ،رخا ات و اثلاث و ایناث و لؤا لاب لاؤا ؛دنک تیاندع ام هب ار نیا قیفوت مه ش دوخ !دروایید
و ایلوا ابدن دوی هک ،تسام تداعسد هچنآ هب ار ام و دشابش دوخ طقف ل احمه رد !تسیذ چیه [قیفوت]
!دنادرگذاج اهنآزا ار امتانآ زا نی ا و !دنک قفوم ار ام ،تسادخن اتسود
دمحمل آ و دمحم ی لعل صد مهللا